

Centre Telemàtic

Grup de matí del curs de Windows

Al Centre Telemàtic d'Alpicat ja s'han acabat els primers cursos d'aprenentatge de Windows i d'Internet, de 30 hores de durada, que han impartit el Llorenç Besa i l'Aleix Sòria.

En total s'han fet 5 cursos, en diferents horaris de matí, tarda i nit.

Des de la posada en funcionament del Centre Telemàtic d'Alpicat el passat dia 27 de febrer, els dinamitzadors del Centre, a banda de la formació que han impartit, han atès i han donat suport a les persones que s'hi han adreçat.

Atents a les explicacions del grup de nit

Us recordem que el Centre Telemàtic d'Alpicat disposa de dues sales equipades amb 26 ordinadors de lliure accés, impressores, escàners, webcams i els equipaments més avançats perquè els alpicatins i les alpicatines en facin ús en les seves activitats escolars, laborals i d'oci.

Podeu venir al Centre Telemàtic, situat al carrer dels Farraginals núm. 1, 1a. planta. Telèfon 973 736 036.

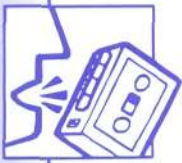
Ajuntament d'Alpicat
Regidoria de Comunicació
i Noves Tecnologies

Curs per als jubilats que no volen perdre el tren de les Noves Tecnologies

Usuaris del Centre Telemàtic

Entrevista a Ermengol

per Marçal Abella i Robert Queral

Avui tenim el plaer de poder entrevistar el Sr. Ermengol Tolsà Badia, conegut per tothom com l'Ermengol o el Paco Ermengol, humorista gràfic, entre altres, del diari *Segre* i del *Diari d'Andorra*, i bon amic del públic infantil d'Alpicat, gràcies a la seva assídua col·laboració en la Festa del Llibre Gegant.

Els humoristes gràfics fem poesia visual.

Pregunta. A la seva targeta de visita vostè es defineix com IRONISTA GRÀFICO i METAFORISTA; ens podria explicar què vol dir això?

Resposta. Això és per especificar una mica més la feina, perquè humorista sembla una cosa poc seriosa. Al ficar-hi ironista fa reflexionar una mica al que llegeix la targeta. Això de metaforista és autèntic perquè sí que ho faig faig metàfores cada dia, fent referència a un tema, fent al·lusió a un altre. Podríem dir que fem poesia visual.

P. Vostè va néixer a l'Argentina. Què li va moure a vindre a Espanya i concretament a Lleida?

R. Jo considero aquest fet com un retorn dels meus pares. El meu pare va marxar exiliat per la guerra i tenia un fort desig de tornar, desig que jo també vaig heretar. Primer vaig venir jo i al poc temps el meu pare. De totes maneres Lleida no era estranya per a mi, ja que el meu pare és fill de Tartareu i la meva mare d'Àger. Per tant, no considero que he vingut a Espanya, sinó que he tornat. Reconec que vaig néixer a l'Argentina i vaig tornar als 24 anys.

P. Expliqui'ns com van ser els seus començaments en el món de l'humor gràfic?

R. Com tothom a qui ens agrada el dibuix, de ben petit. Les víctimes dels meus dibuixos eren els profes i els companys. Teníem un director del cole que era una capellà i amb molt poc sentit de l'humor, cosa que em portava algun problema. Durant el temps que vaig estar fent la mili, la revista *Hortensia*, de la ciutat de Córdoba, va publicar els meus acudits i em van pagar; encara que jo em sentia pagat amb la publicació, aquest va ser el meu inici al món professional.

P. Pensa que la gent i sobretot els polítics tenen sentit de l'humor i encaixen prou bé veure's caricaturitzats als diaris?

R. No tenen altre remei. Si un polític no té sentit de l'humor va molt malament. Una persona que té un càrrec públic i que les seves decisions afecten a molta gent, malament anem, si a canvi, no es pot fer algun acudit o crítica divertida; aleshores és un problema del polític no del dibuixant. Crec realment que estem en una societat en la qual tenim una bona convivència entre els humoristes i els polítics. De totes maneres parlem d'un humor, almenys des de Catalunya, molt moderat, molt prudent i molt intel·ligent.

P. Creu que al polític li preocupa més l'acudit de premsa que l'editorial?

R. Jo crec que sí, perquè l'acudit té una lectura molt més àgil, molt més immediata, molt més directa i la gent, normalment, comenta més un acudit que una editorial. Potser un acudit o una

tira còmica donen un missatge amb més contundència. Aquí es demostra el que es diu que una imatge val més que mil paraules. El nostre missatge arriba més directament al lector.

La religió ja no és el que era, ha perdut força i ha perdut la capacitat de crear por, que era l'instrument de control d'una població.

P. Algun personatge públic l'ha felicitat o recriminat després de veure's caricaturitzat en un acudit seu?

R. He tingut de tot, algunes persones m'han manifestat la seva preocupació sobre algun dibuix. De totes maneres no recordo ningú que ho hagi fet de males maneres, excepte algun acudit vinculat a l'església. L'església és un tema molt delicat perquè sempre et trobes amb més papistes que el papa. Veiem talibans i integristes musulmans als països àrabs, però aquí tenim molts integristes camuflats de paísà. La religió ja no és el que era, ha perdut força i ha perdut la capacitat de crear por, que era l'instrument de control d'una població. Sempre

he rebut més cartes al director i trucades per temàtica religiosa que política. Crec que la nostra feina és una feina ecològica, de *mosca cojonera*; has d'informar-te i després donar una opinió sobre el tema en qüestió. Alguns cops et diuen que l'has encertat i altres pots fer mal, però és la nostra feina.

P. Es pot fer humor de qualsevol tema?

R. Jo crec que sí, si es fa respectuosament. Malament si hem de fer un llistat de temes que no es poden tocar. És evident que no pots fer un acudit d'una persona amb una minusvalidesa. Però el que sí que pots fer és un acudit amb una persona amb una cadira de rodes per tal de denunciar les barreres arquitectòniques: això crec que és una contribució positiva. Repeteixo, crec que és pot fer humor de qualsevol tema, altra cosa és el receptor. El tema religiós ocasiona automàticament que molta gent es senti ofesa.

P. L'humorista gràfic es veu obligat a seguir la línia editorial del seu diari?

R. Aquest és un tema de discussió permanent. L'humorista gràfic té molt poc futur si no encaixa en la línia editorial; ningú pot traïr al capital que financia. Jo personalment no m'imagino

